

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Szymczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2023 r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. Z.

przeciwko małoletniemu J. M. reprezentowanemu przez matkę Ż. M. (1)

o obniżenie alimentów

oraz

sprawy z powództwa wzajemnego małoletniego J. M. reprezentowanego przez matkę Ż. M. (1)

przeciwko K. Z.

o podwyższenie alimentów

1. Oddala powództwo główne w całości;

2. **Zasądza od pozwanego wzajemnego K. Z.** na rzecz małoletniego powoda wzajemnego J. M. podwyższone renty alimentacyjne w następujący sposób:

a) w kwocie 1.000,00 zł (tysiąc złotych) miesięcznie, za okres od dnia 20.05.2022 r. do dnia 31.12.2022 r., płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniego powoda Ż. M. (1),

b) w kwocie 1.070,00 zł (tysiąc pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 01.01.2023 r., płatną z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniego powoda Ż. M. (1),

– i to w miejsce alimentów ustalonych w wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w C. z dnia 30.12.2014 r. w sprawie o sygn. VIII RC 7/14;

3. Wyrokowi w pkt 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

4. Oddala powództwo wzajemne w pozostałym zakresie;

5. Obciąża powoda w całości kosztami procesu wynikającymi z powództwa głównego o obniżenie alimentów oraz częściowo, tj. w 30 % kosztami procesu wynikającymi z powództwa wzajemnego o podwyższenie alimentów i zasądza od K. Z. na rzecz małoletniego J. M. kwotę 2.070 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty z tytułu zwrotu kosztów procesu w zakresie zastępstwa adwokackiego;

6. Zasądza od powoda K. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wągrowcu kwotę 720 zł z tytułu nieuiszczonych kosztów sądowych stanowiących część opłaty sądowej od pozwu wzajemnego;

7. Nie obciąża małoletniego powoda wzajemnego kosztami sądowymi.

sędzia Katarzyna Szymczewska

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 19.02.2021 r. (data stempla pocztowego) powód K. Z. wniósł o obniżenie renty alimentacyjnej obciążającej go na rzecz małoletniego J. M., a zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny C. z dnia 30.12.2014 r. w sprawie sygn. akt VIII RC 7/14, w kwocie 800 zł miesięcznie do kwoty 400 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, że od wielu lat regularnie łoży na utrzymanie małoletniego, jednak w ostatnim czasie w jego sytuacji nastąpiły istotne zmiany tj. powrócił na stałe do Polski, poszukuje zatrudnienia i obecnie pozostaje na utrzymaniu rodziców z którymi zamieszkuje, a nadto regularnie realizuje kontakty z małoletnim synem, co pociąga za sobą dodatkowe wydatki. Z tych powodów powód nie jest w stanie dalej łożyć alimentów w dotychczasowej wysokości, choć bowiem podejmuje prace dorywcze to jednak wystarczają one jedynie na opłacenie alimentów oraz pokrycie kosztów swego utrzymania.

Postanowieniem z dnia 11.03.2022 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 31/21 Sąd Rejonowy w Chodzieży przekazał sprawę z powództwa K. Z. przeciwko małol. J. M. reprezentowanemu przez matkę Ź. M. (1) do tut. Sądu jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

W odpowiedzi na pozew, złożonej dnia 20.05.2022 r. (data stempla pocztowego) małoletni J. M. reprezentowany przez matkę Ź. M. (1), zastępowaną przez pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów w całości oraz o podwyższenie dotychczasowej renty alimentacyjnej z kwoty 800 zł miesięcznie do kwoty 1.650 zł. Jednocześnie złożono wnioski o udzielenie zabezpieczenia powództwa na czas postępowania poprzez zobowiązanie powoda do łożenia podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 1.350 zł miesięcznie, na czas trwania postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że od czasu zapadnięcia poprzedniego wyroku alimentacyjnego upłynęło 8 lat i w tym okresie zmianie uległ zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego J., jak i koszty jego utrzymania, w szczególności wydatki na wyżywienie oraz zakup odzieży i obuwia, co wynika z naturalnego rozwoju chłopca. Nadto obecnie uczęszcza on do prywatnej szkoły podstawowej w C., co wiąże się z czesnym, innymi wydatkami szkolnymi i na dojazdy. Zmianie uległy także zainteresowania małoletniego, a dodatkowo pojawiła się konieczność uczęszczania na odpłatne korepetycje. Łącznie z udziałem w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego, wynajmowanego przez matkę małoletniego i jej obecnego partnera, miesięczny wydatek na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb J. oszacowano na kwotę 3.325,92 zł. Poza małoletnim pozwanym/powodem wzajemnym Ź. M. (1) ma na swoim utrzymaniu jeszcze dwójkę dzieci, które zamieszkują wraz z nią i jej obecnym partnerem. Co do sytuacji powoda/pozwanego wzajemnego podniesiono, że z informacji posiadanych przez matkę małoletniego obecnie prowadzi on własną działalność gospodarczą w zakresie mechaniki pojazdów, lakiernictwa i blacharstwa, a jego zarobki z tego tytułu mogą sięgać nawet 9.500 zł miesięcznie. Nadto pełnomocnik małoletniego zakwestionował, by ojciec chłopca nie był w stanie łożyć na utrzymanie dziecka alimentów w dotychczasowej wysokości wskazując, że sam w pozwie przyznał, że posiada na to środki, lub by był on osoba bezrobotną, na utrzymania swoich rodziców, a także jakoby regularnie realizował on kontakty z małoletnim.

Pismem procesowym z dnia 13.07.2022 r. powód/pozwany wzajemny wskazał, że podtrzymuje swoje powództwo i jednocześnie wnosi o oddalenie powództwa wzajemnego w całości podnosząc, że dnia (...) urodził się jego kolejny syn I., pochodzący z jego związku z N. Z., a od lipca 2022 r. zamieszkują oni wszyscy wspólnie w wydzielonej części domu rodziców powoda. Do tego czasu jego miesięczne koszty utrzymania wynosiły około 1.030 zł, jednak obecnie zmianie niewątpliwie ulegnie wysokość udziału w kosztach utrzymania domu, z uwagi na dodatkowe dwie osoby

w gospodarstwie. Dalej powód wskazał, że koszty utrzymania małoletniego I., bez udziału w kosztach utrzymania domu, wynoszą 836 zł miesięcznie, a także, że jego żona przebywa na urlopie macierzyńskim i pobiera z tego tytułu zasiłek macierzyński w wysokości 1/2 wynagrodzenia za pracę, z którego spłaca kredyt. N. Z. posiada także na swoim utrzymaniu syna z poprzedniego związku, na którego otrzymuje alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie. Powód podniósł także, że od stycznia 2022 r. rozpoczął własną działalność, jednak jego dochody z tego tytułu są na razie niewielkie. K. Z. zakwestionował wysokość kosztów utrzymania małoletniego powoda i zasadność ponoszenia niektórych wydatków, wskazując, że na co dzień chłopiec mieszka u prababci w C., a zatem koszty jego dojazdu do szkoły są niewielkie. Dalej podważył również koszty utrzymania domu i wskazał, że matka małoletniego nie posiada samochodu, a koszty wyżywienia dziecka zostały znacznie zawyżone, podobnie zresztą jak wydatki na zakup odzieży i obuwia, czy czas wolny i rozrywkę. Powód/pozwany wzajemny podniósł także, że małoletni nie uczęszcza na korepetycje, a w pozwie wzajemnym wskazano, że uczy się dobrze, oraz że w 2021 i 2022 nie był on na żadnym obozie piłkarskim. Wreszcie K. Z. podniósł, że choć matka małoletniego wyjeżdża na zagraniczne wakacje, to nie opłaca czesnego w szkole, a nadto zaniedbuje edukację dziecka, w szczególności w okresie pandemii, przez co małoletni musiał powtarzać klasę.

Postanowieniem z dnia 11.08.2022 r. wydanym w sprawie sygn. III RC 55/22 Sąd Rejonowy w Wągrowcu udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie K. Z. do uiszczania na rzecz małoletniego J. M. tymczasowej podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie 910,00 zł miesięcznie, począwszy od dnia 20.05.2022 r., płatnych z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki Ż. M. (1) - i to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w C. z dnia 30.12.2014 r. sygn. akt VIII RC 7/14, w pozostałej części wnioski o udzielenie zabezpieczenia oddalając.

Postanowieniem wydanym dnia 25.10.2022 r. w sprawie sygn. akt III RCz 30/22 na skutek zażalenia poziomego małoletniego powoda wzajemnego J. M. na postanowienie z dnia 11.08.2022 r. o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie III RC 55/22, Sąd Rejonowy w Wągrowcu zmienił zaskarżone postanowienie w ten tylko sposób, że podwyższył tymczasową podwyższoną rentę alimentacyjną zasądzoną od K. Z. na rzecz małoletniego powoda wzajemnego J. M. z kwoty 910zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie zażalenie oddalając.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. M. ur. (...) jest synem K. Z. i Ż. M. (1) (poprzednio M.), pochodzącym z ich nieformalnego związku, który rozpadł się jeszcze przed narodzinami małoletniego. Powód uznał swoje ojcostwo względem J. M. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w C.. Dotychczasowa wysokość renty alimentacyjnej została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w C. wydanym w sprawie sygn. akt VIII RC 7/14 w dniu 30.12.2014 r. W tamtym czasie K. Z. przebywał i pracował na terenie Wielkiej Brytanii, gdzie zatrudniony był jako lakiernik samochodowy za wynagrodzeniem w wysokości 380 £ tygodniowo, zamieszkiwał w wynajmowanym pokoju i był uzależniony od hazardu. Małoletni J. uczęszczał do prywatnego przedszkola w C., zamieszkiwał wraz z matką, jej małoletnią córką O. oraz babcią B. M. w lokalu mieszkalnym należącym do wuja Ż. M. (1), chorował na astmę, alergię pokarmową i miał płaskostopie. Ż. M. (1) zatrudniona była w sklepie należącym do jej babci na stanowisku sprzedawca za wynagrodzeniem w wysokości około 800 zł miesięcznie.

okoliczności bezsporne, nadto dowód: dokumenty zebrane w aktach sprawy SR w Chodzieży sygn. akt III RC 201/10 i aktach SR w Wągrowcu VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich w C. sygn. VIII RC 7/14

Obecnie małoletni powód wzajemny uczęszcza do V klasy (...) Szkoły Podstawowej im. św. J. B. w C. i zamieszkuje wraz z matką, trójką jej młodszych dzieci oraz obecnym partnerem w wynajmowanym mieszkaniu w M., którego średnie miesięczne koszty utrzymania wynoszą około 2.160 zł, w tym czynsz najmu 1.300 zł, opłaty za zużycie prądu 200 zł, wody 235 zł, ogrzewanie gazowe 425 zł. Udział J. w tych wydatkach wynosi 470 zł miesięcznie. Nadto małoletniego obciąża udział w kosztach związanych z użytkowaniem TV, Internetu oraz platformy N. w kwocie 38 zł miesięcznie. Na pokrycie podstawowych wydatków na zakup wyprawki szkolnej matka małoletniego pobiera świadczenie z programu

(...) w wysokości 300 zł rocznie. Oprócz tego uiszcza ona czesne za szkołę w kwocie 200 zł miesięcznie, pokrywa wydatki na wycieczki szkolne, składki szkolne i klasowe oraz uzupełnienie przyborów szkolnych co generuje około 50 zł miesięcznie. W trakcie trwania roku szkolnego, od poniedziałku do czwartku - piątku małoletni przebywa w C. u babci Ż. M. (2), B. M., jednak na weekendy wraca do domu matki; koszt biletu miesięcznego to kwota około 200 zł. Łączny średni miesięczny koszt uczęszczania J. do szkoły wynosi 450 zł. Obecnie małoletni nie choruje już na alergię ani nie leczy się specjalistycznie, a wydatki na jego leczenie i ewentualny zakup leków na sezonowe infekcje oscylują w granicach kwoty 20 zł miesięcznie. U J. pojawiły się natomiast problemy skórne, typowe dla wieku dojrzewania tj. trądzik, w związku z czym koszt zakupu środków higieny oraz kosmetyków dla niego wynosi 50 zł miesięcznie. Chłopiec korzysta także z usług fryzjera co generuje koszt rzędu 30 zł miesięcznie. Nadto powoda wzajemnego obciąża udział w koszcie zakupu środków czystości tj. proszek do prania, środki czyszczące itp. w wysokości 50 zł miesięcznie. Małoletni posiada własny telefon, co wiąże się z wydatkiem w wysokości 35 zł miesięcznie. Nadto J. korzysta z różnego rodzaju rozrywek tj. wyjścia do kina, na basen, jazda na hulajnodze, gra w piłkę itp. oraz wyjazdów wakacyjnych co częściowo wiąże się z koniecznością zakupu sprzętu i w efekcie generuje koszt rzędu 250 zł miesięcznie. Na zaspokojenie pozostałych usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda wzajemnego niezbędne są kwoty 550 zł miesięcznie na wyżywienie, 150 zł miesięcznie na zakup odzieży i obuwia oraz 50 zł miesięcznie na pokrycie udziału w kosztach zakupu paliwa.

Zdarza się, że małoletni powód wzajemny korzysta z różnego rodzaju wyjazdów wakacyjnych i wypoczynkowych, w tym również zagranicznych, przy czym ich koszty pokrywane są w znacznej mierze przez obecnego partnera matki małoletniego D. C., który wspiera Ż. M. (1) w finansowym zaspakajaniu potrzeb jej dzieci.

Powód realizuje kontakty z małoletnim J., który przebywa u ojca średnio 2 weekendy w miesiącu oraz przez kilka tygodni w wakacje. K. Z. poza lożeniem na rzecz małoletniego alimentów nie przekazuje dziecku prezentów z okazji świąt czy urodzin, ani nie partycypował w organizacji uroczystości przystąpienia przez swojego syna do Pierwszej Komunii Świętej.

dowód: rachunki, faktury, potwierdzenia przelewów, umowy /k. 56-65/, wydruk historii rachunku bankowego /k. 66-83/, zeznania świadka B. R. /k. 240v-241, 251-płyta CD/, K. M. /k. 300-300v, 303-płyta CD/, zeznania powoda K. Z. /k. 241-250, 251-płyta CD/, przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda Ż. M. (1) /k. 300v-301v, 303-płyta CD/

W okresie od zapadnięcia poprzedniego orzeczenia w zakresie alimentów na rzecz małoletniego J. M., Ż. M. (1) z przerwami wykonywała pracę na stanowisku kasjer/sprzedawca w sklepie swojej babci B. M., przy czym w okresie pozostawania w zatrudnieniu, znaczną ilość czasu spędzała na zwolnieniach chorobowych. Również obecnie matka małoletniego powoda wzajemnego zatrudniona jest na 1/2 etatu jako sprzedawca w sklepie swojej babci, przy czym aktualnie przebywa na urlopie macierzyńskim i pobiera świadczenie macierzyńskie, a wcześniej przebywała na zwolnieniu chorobowym w związku z ciążą i pobierała z tego tytułu zasiłek chorobowy. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wzajemnego, poza małoletnim J. posiada na swoim utrzymaniu trójkę młodszych dzieci, w tym pochodzących z jej związku małżeńskiego z P. K. oraz z obecnym partnerem D. C..

dowód: zeznania powoda K. Z. /k. 241-250, 251-płyta CD/, przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda Ż. M. (1) /k. 300v-301v, 303-płyta CD/

K. Z. z zawodu jest tapicerem, jednak w tym charakterze pracował przez krótki okres, tuż po ukończeniu szkoły. Powód posiada jednak kilkuletnie doświadczenie zawodowe w charakterze lakiernika samochodowego oraz blacharza. Po powrocie do Polski, w 2019 r. K. Z. przez okres około 6 miesięcy podejmował prace dorywcze w firmie zajmującej się czyszczeniem i konserwowaniem samochodów. Obecnie ojciec małoletniego prowadzi własną działalność gospodarczą m.in. z zakresu konserwacji pojazdów samochodowych z wyłączeniem motocykli.

Dnia (...) urodził się drugi syna powoda małoletni I. Z., pochodzący z jego związku z N. Z., z którą w dniu 04.06.2022 r. zawarł związek małżeński. Żona powoda pracuje zarobkowo na 1/2 etatu, przy czym obecnie pozostaje na urlopie macierzyńskim i otrzymuje z tego tytułu zasiłek w kwocie 1.000 zł, a poza małoletnim I. Z. posiada na swoim

utrzymaniu syna z poprzedniego związku, na rzecz którego otrzymuje alimenty w kwocie 400 zł miesięcznie. Nadto N. Z. spłaca ratę kredytu w wysokości 400 zł miesięcznie. Obecnie K. Z. zamieszkuje wspólnie z żoną, ich wspólnym synem oraz synem N. Z. z poprzedniego związku, w wydzielonej części domu stanowiącego własność rodziców powoda. Powód i jego rodzina nie chorują przewlekle i nie posiadają żadnych szczególnych wymagań czy to w zakresie żywienia czy zaspakajania innych potrzeb. Średnie miesięczne koszty mieszkaniowe ponoszone przez rodzinę powoda, wraz z udziałem w kosztach zakupu opału, wynoszą 1.030 zł. Na zaspokojenie swoich osobistych potrzeb K. Z. przeznaczają co miesiąc około 780 zł. Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniego I. Z. wynosi 836 zł.

dowód: wydruk z (...) /k. 84-85/, kopia odpisu aktu urodzenia /k. 112/, kopia zaświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński /k. 113/, potwierdzenia przelewu /k. 116/ zeznania powoda K. Z. /k. 241-250, 251-płyta CD/

W okresie 6 miesięcy do listopada 2022 r. Powiatowy Urząd Pracy w C. dysponował ofertami pracy dla osób bez zawodu za wynagrodzeniem w wysokości do 5.000 zł brutto miesięcznie, Powiatowy Urząd Pracy w W. do 3.500 zł brutto miesięcznie, Powiatowy Urząd Pracy w O. do 4.334 zł brutto miesięcznie, a Powiatowy Urząd Pracy w P. do 4.800 zł brutto miesięcznie. W podobnym okresie Zakład (...) w U. zatrudniał lakierników i pomocników lakiernika za wynagrodzeniem w kwocie od 3.850 zł brutto do 4.850 zł brutto miesięcznie, czyli od 2.989 zł netto do 3.639 zł netto miesięcznie.

dowód: informacje z PUP /k. 209, 211, 217, 219-222/, informacja z Zakładu (...) w U. k. /227/.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o wymienione dowody z dokumentów oraz zeznania świadków i częściowo stron.

Na wstępie, przed omówieniem oceny zeznań stron należy zauważyć, że choć zasadniczo zgodnie z art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron winien mieć charakter jedynie pomocniczy, to specyfika spraw alimentacyjnych czyni dowody z dokumentów oraz zeznań stron zdecydowanie pierwszoplanowymi. Zwykle głównie same strony, a nie osoby postronne są zorientowane w skali życiowych potrzeb i wydatków ponoszonych na ich pokrycie. Również przy ocenie zeznań stron większe znaczenie niż w sprawach innego typu ma ich weryfikacja przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego. To oznacza, że Sąd analizuje zeznania stron w aspekcie przeciętnej wysokości podstawowych kosztów utrzymania osób dorosłych i dzieci w różnym wieku, znanej Sądowi w oparciu o własne doświadczenie życiowe, z doświadczenia związanego z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych oraz z uwagi na posiadanie powszechnie dostępnej wiedzy o cenach popularnych produktów i usług.

Oceniając zeznania powoda K. Z. Sąd powziął wątpliwości co do deklarowanej przez niego wysokości jego miesięcznych dochodów. Powód wskazał bowiem, że jego jedynym źródłem utrzymania jest obecnie prowadzona przez niego działalność gospodarza, która przynosi mu dochody rzędu 1.600 zł miesięcznie. Tymczasem już z analizy samych tylko twierdzeń pozwanego wzajemnego co do wysokości wydatków na utrzymanie lokalu mieszkalnego, w którym zamieszkuje wspólnie ze swoją żoną i małoletnimi dziećmi, jak i co do wysokości kosztów utrzymania jego oraz małoletniego I. Z. wynika, że jego wydatki znacznie przekraczają uzyskiwane dochody. Nawet uwzględnivszy środki finansowe jakimi dysponuje jego żona N. Z. w postaci zasiłku macierzyńskiego, świadczenia wychowawczego 500 + na dwójkę dzieci oraz alimentów na starszego syna, to i tak biorąc pod uwagę konieczność ponoszenia przez nią wydatków na utrzymanie siebie oraz syna z poprzedniego związku, powstaje znaczna dysproporcja pomiędzy wszystkimi dochodami rodziny Z. oraz wszystkimi wydatkami jakie ponoszą każdego miesiąca. Przyjmując zasadę równej stopy życiowej każdego z członków rodziny powoda oraz opierając się o dokumenty przedłożone przez niego do akt sprawy, a także zeznania powoda stwierdzić bowiem należy, że na pokrycie kosztów utrzymania swojej rodziny oraz łożenie na rzecz małoletniego powoda wzajemnego K. Z. przeznaczał dotychczas ponad 5.400 zł miesięcznie (1.030 zł miesięcznie na koszty mieszkaniowe, po 780 zł miesięcznie na utrzymanie siebie oraz N. Z., 836 zł miesięcznie na utrzymanie małoletniego I. Z., 836 zł miesięcznie na utrzymanie syna N. Z. z poprzedniego związku, 400 zł miesięcznie rata kredytu gotówkowego oraz 800 zł miesięcznie tytułem alimentów na małoletniego J.) w tym samym czasie dysponując środkami w łącznej wysokości około 4.000 zł miesięcznie (dochód z działalności 1.600 zł miesięcznie, świadczenie wychowawcze 500 + na dwójkę dzieci 1.000 zł miesięcznie, alimenty na syna N. Z. z poprzedniego związku

400 zł miesięcznie oraz zasiłek macierzyński N. Z. 1.000 zł miesięcznie). W tym miejscu należy zaznaczyć, że za niewiarygodne Sąd uznał także zeznania K. Z. co do wysokości zasiłku macierzyńskiego pobieranego przez N. Z.. W toku rozprawy z dnia 19.01.2023 r. wskazał on bowiem, że świadczenie to wynosi 2.300 zł miesięcznie, podczas gdy wcześniej składając odpowiedź na pozew wzajemny twierdził, że przed urlopem macierzyńskim N. Z. zatrudniona była na 1/2 etatu, a do pisma tego załączył potwierdzenie przelewu na jej rzecz świadczenia ZUS w kwocie 1.000 zł. Nawet zatem jeśli obecnie N. Z. powróciła do pracy, to nieprawdopodobnym jest by nadal pracując na 1/2 etatu osiągała nawet tytułem wynagrodzenia dochód w kwocie 2.300 zł miesięcznie. Nadto jednak analizując zeznania powoda co do wysokości dochodów z prowadzonej przez niego działalności Sąd podzielił w tym zakresie wątpliwości powoda wzajemnego, podniesione w piśmie procesowym z dnia 08.08.2022 r. Również bowiem w ocenie Sądu całkowicie nieprawdopodobne jest by prowadząc działalność gospodarczą powód co miesiąc uzyskiwał z niej takie same dochody i to z dokładnością co do grosza. Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania powoda w zakresie w jakim próbował on wytłumaczyć ten fenomen w toku rozprawy z dnia 19.01.2023 r., tym bardziej, że na ich poparcie nie przedstawił żadnych dowodów. Analogicznie Sąd ocenił tłumaczenia jakoby przez cały tydzień pracy – 40 godzin – powód był w stanie wykonać zlecenie dotyczące zaledwie jednego samochodu.

Dalej Sąd nie dał wiary powodowi jakoby poza lożeniem na rzecz małoletniego powoda wzajemnego alimentów świadczył on na jego rzecz dodatkowe kwoty, poza ewentualnymi symbolicznymi kwotami kieszonkowego. Okoliczności tych powód nie udowodnił w żadne sposób, a nadto jego zeznania w tym zakresie stoją w sprzeczności z zeznaniami Ż. M. (1), która w toku rozprawy z dnia 06.04.2023 r. wskazała, że powód nie partycypował w wydatkach związanych z przystąpieniem przez J. do Pierwszej Komunii Świętej, a nadto nie przekazuje dziecku prezentów z okazji świąt czy innych uroczystości i – poza rzadkimi weekendowymi wycieczkami – nie organizuje mu wyjazdów wakacyjnych.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał natomiast zeznania powoda co do zakresu w jakim pełni on osobistą pieczę nad małoletnim J.. Również matka małoletniego przyznała, że J. spędza z ojcem średnio 2 weekendy w miesiącu oraz kilka tygodni w okresie wakacji letnich.

Analizując zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda wzajemnego Ż. M. (1) Sąd uznał je za wiarygodne w znacznej części, były one bowiem jasne i logiczne. W szczególności Sąd miał na uwadze, że ostatecznie matka małoletniego przyznała, że na chwilę obecną J. nie choruje przewlekłe, nie przyjmuje na stałe żadnych leków i nie pozostaje pod opieką lekarza specjalisty z żadnej dziedziny, a jedynie doświadcza problemów skórnych typowych dla wieku dojrzewania. Dalej matka małoletniego potwierdziła też, że obecnie chłopiec nie korzysta z żadnych odpłatnych zajęć dodatkowych ani z korepetycji. Sąd dał wiarę zeznaniom Ż. M. (1) co do faktu, że w znacznej większości zaspakajając potrzeby syna na poziomie wskazanym w pozwie, korzysta ona z pomocy obecnego partnera, który przeznaczając środki na utrzymanie jej samej oraz jej dzieci, w tym małoletniego J. oraz pomocy krewnych. Wreszcie Sąd miał na uwadze, że ostatecznie Ż. M. (1) przyznała, że w okresie nauki szkolnej małoletni J. od poniedziałku do czwartku - piątku faktycznie przebywa w C. w domu jej babci B. M. i pozostaje pod jej opieką, a do domu matki wraca dopiero w czwartki lub piątki po południu. Nie wzbudziła wątpliwości wiarygodność zeznań matki małoletniego w zakresie przebiegu jej dotychczasowego zatrudnienia oraz posiadanego przez nią doświadczenia zawodowego, jak i co do wysokości kosztów utrzymania lokalu mieszkalnego oraz poszczególnych wydatków jakie ponosi ona na zaspokojenie potrzeb małoletniego J..

Oceniając zaś zeznania świadków B. R. i K. M., Sąd dał im co do zasady wiarę w całości, przy czym zeznania te pozostawały de facto bez większego znaczenia dla istoty niniejszego postępowania. Wskazać bowiem należy, że żaden ze świadków nie posiadał konkretnych wiadomości na temat wysokości wydatków na zaspokojenie potrzeb małoletniego J. M. czy też wiedzy na temat możliwości zarobkowych rodziców chłopca. Sąd miał jednak na uwadze, że obydwaj świadkowie potwierdzili, że małoletni J. w ciągu tygodnia zamieszkuje w domu swojej prababci B. M. i to pod jej opieką przebywa, zaś okoliczności te zostały ostatecznie przyznane przez matką małoletniego.

Zarządzeniem z dnia 13.02.2023 r. Sąd na podstawie art. 205³ § 5 k.p.c. zwrócił pismo powoda wzajemnego z dnia 30.01.2023 r. oraz pisma przygotowawcze powoda z dnia 01.02.2023 r., albowiem zawierały one wnioski

dowodowe zgłoszone z uchybieniem wymogów z art. 205¹² § 1 k.p.c., tj. po zatwierdzeniu planu rozprawy i bez uprawdopodobnienia, że przeprowadzenie dowodu nie było wcześniej możliwe lub potrzeba jego powołania wynika później.

Na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd pominął dowód z zeznań P. K., albowiem okoliczności, celem wykazania których dowód z zeznań tego świadka miał zostać przeprowadzony pozostawały bez znaczenia dla przedmiotu niniejszej sprawy.

Autentyczność przedstawionych przez stronę powodową i powoda dokumentów nie była kwestionowana przez strony, jak również nie wywołała żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości. Zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie zawarte w ich treści. Do sprawy przedłożono również informacje z urzędów pracy, kopie orzeczeń sądowych oraz dokumentacji podatkowej. Jako dokumenty urzędowe zgodnie z dyspozycją art. 244 § 1 i 2 k.p.c. stanowiły dowód tego, co zostało w nich w sposób urzędowy zaświadczone.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo K. Z. nie zasługiwało na uwzględnienie. Natomiast powództwo wzajemne małoletniego J. M. zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Podstawą roszczenia powoda oraz małoletniego powoda wzajemnego jest art. 138 k.r.o., zgodnie z którym zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego można żądać jedynie w razie zmiany stosunków. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokojenia potrzeb własnymi siłami. Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w myśl art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe i majątkowe stron oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o., w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 k.r.o. przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (por. teza IV i VII uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

W niniejszej sprawie, od czasu poprzedniego ustalenia wysokości renty alimentacyjnej upłynęło ponad 8 lat i w tym czasie nastąpiły znaczące zmiany w sytuacji powoda K. Z. jak i w sytuacji małoletniego powoda wzajemnego J. M. oraz jego matki Ź. M. (1). W toku postępowania ustalono bowiem, że obecnie powód pracuje i zamieszkuje

na terenie Polski, wstąpił w związek małżeński z N. Z., a nadto poza małoletnim powodem wzajemnym posiada na swoim utrzymaniu kolejne dziecko I. Z., pochodzące z jego związku z N. Z. i zamieszkuje wraz z żoną i dziećmi w wydzielonej części domu stanowiącej własność jego rodziców. Zmiany zaszły również w sytuacji Ż. M. (1), która poza małoletnim powodem wzajemnym posiada na swoim utrzymaniu jeszcze troje małoletnich dzieci i zamieszkuje wraz z nimi oraz swoim obecnym partnerem, w wynajmowanym mieszkaniu w M., a nadto przebywa na urlopie macierzyńskim. Wreszcie istotne zmiany nastąpiły także w sytuacji małoletniego powoda wzajemnego i to zarówno w zakresie jego usprawiedliwionych potrzeb jak i w wysokości kosztów jego utrzymania, co jest wynikiem naturalnego rozwoju dziecka, które obecnie ma już 12 lat i jest uczniem V klasy szkoły podstawowej. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że w okresie minionych 8 lat nastąpił znaczny wzrost cen popularnych towarów i usług jak i wzrost minimalnego wynagrodzenia, a co za tym idzie wzrost możliwości zarobkowych obojga rodziców małoletniego powoda wzajemnego.

Po przeprowadzeniu całego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i zapoznaniu się ze wszystkimi zgromadzonymi w jego toku dowodami, Sąd ostatecznie uznał, że to powództwo wzajemne małoletniego J. M. przeciwko powodowi K. Z. o podwyższenie alimentów zasługuje na uwzględnienie, choć nie w całości. Sąd stwierdził bowiem, że choć sytuacja majątkowa K. Z. uległa zmianie, a możliwości zarobkowe w kraju nie dorównują dochodom z okresu emigracji, niemniej na skutek znacznych zmian siły nabywczej pieniądza w ciągu 8 lat ukształtowane w 2014 r. alimenty nie mogą obecnie uchodzić za wygórowane. W toku postępowania ustalono, że K. Z. posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe w charakterze lakiernika. To właśnie w tym zawodzie ojciec małoletniego J. przez wiele lat pracował na terenie UK i uzyskiwał z tego tytułu znaczne dochody. Co prawda obecnie K. Z. przebywa na terenie Polski i prowadzi własną działalność gospodarczą, co więcej utrzymuje on, że w ramach tej działalności wykonuje jedynie usługi związane z kosmetyką samochodową, uzyskując z tego tytułu dochód w kwocie 1.600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu zeznania powoda w tym zakresie nie zasługują jednak na miano wiarygodnych, na co wskazano we wcześniejszej części tego uzasadnienia. Twierdzenia powoda stoją w sprzeczności z zasadami logiki i ekonomii. Nieprawdopodobne jest bowiem by przez szereg miesięcy, prowadząc działalność usługową, K. Z. uzyskiwał dokładnie taki sam dochód. Powszechnie wiadomo jest, że w każdej działalności, bez względu na jej profil, w której zyski zależne są od ilości klientów i ilości oraz rodzaju wykonanych na ich rzecz usług, dochody ulegają ciągłej fluktuacji i różnią się z miesiąca na miesiąc. Nielogiczne jest także w ocenie Sądu, by posiadając wieloletnie doświadczenie w zawodzie lakiernika, uwzględniając powszechnie znaną rentowność tego zajęcia, powód ograniczył profil swojej działalności do wykonywania usług z zakresu czyszczenia i konserwowania samochodów, posiadając jedynie niewielkie kilkumiesięczne doświadczenie. Nie bez znaczenia pozostaje, że z deklarowanych przez siebie dochodów powód nie byłby w stanie pokryć nawet swoich podstawowych wydatków tj. kosztów własnego utrzymania, udziału w kosztach mieszkaniowych oraz alimentów na rzecz małoletniego w dotychczasowej wysokości 800 zł miesięcznie, nie wspominając o pozostałych obciążających go wydatkach tj. partycypacja w kosztach utrzymania drugiego syna. Nawet gdyby w tym zakresie K. Z. korzystał z pomocy swojej żony, środki jakimi zgodnie z deklaracjami powoda dysponują oni każdego miesiąca i tak byłyby niewystarczające na pokrycie kosztów utrzymania ich rodziny i opłacenie alimentów na syna J.. Oczywiście jest bowiem, że również N. Z. z osiągniętych dochodów zaspokoić musi swoje własne potrzeby, jak i potrzeby swoich małoletnich dzieci, a także pokryć udział w kosztach mieszkaniowych oraz wywiązywać się z zaciągniętych zobowiązań kredytowych. Nadto jednak Sąd miał na uwadze, że powód, będąc świadomym ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, iż obowiązek łożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42). W tych okolicznościach Sąd ustalając możliwości zarobkowe powoda kierował się informacjami uzyskanymi w toku postępowania z Powiatowych Urzędów Pracy jak i od podmiotów gospodarczych oferujących usługi z zakresu lakiernictwa i blacharstwa oraz powszechnie dostępną wiedzę na temat zmian jakie zachodziły na rynku pracy w okresie trwania tego postępowania, w tym zmian wysokości minimalnego wynagrodzenia krajowego. Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności Sąd uznał, że możliwości zarobkowe powoda

w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. winny zostać ustalone osobno za okres od wszczęcia postępowania do końca roku 2022 i osobno za okres od stycznia 2023 r. do chwili wyrokowania. W styczniu 2023 r. nastąpił bowiem wzrost minimalnego wynagrodzenia krajowego. Okoliczność ta z kolei przekłada się na ogólny wzrost płac, a tym samym na wzrost możliwości zarobkowych powoda. I tak w toku postępowania ustalono, że w 2022 r. wynagrodzenie osób zatrudnionych na stanowisku lakiernika wynosiło do 3.696 zł netto miesięcznie. W tym samym okresie wynagrodzenie dla osób bez zawodu osiągało od 3.500 zł brutto do 5.000 zł brutto miesięcznie. W tych okolicznościach Sąd uznał, że możliwości zarobkowe K. Z. w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. do końca 2022 r. wynosiły 3.600 zł netto miesięcznie. Zdaniem Sądu z uwagi na wieloletnie doświadczenie powodowa w pracy na stanowisku lakiernika, fakt nie posiada przez niego wykształcenia zawodowego w tym kierunku, nie powinien bowiem być przeszkodą dla uzyskania przez niego wynagrodzenia oferowanego osobom posiadającym wyuczony zawód lakiernika samochodowego – w tego rodzaju branży formalne wykształcenie ustępuje realnym umiejętnościom oraz pozytywnym opiniom klientów. Mając natomiast na uwadze, że w 2023 r. minimalne wynagrodzenie za pracę w Polsce wzrosło do kwoty 2.700 zł netto miesięcznie, a więc o około 17,5% Sąd uznał, że również możliwości zarobkowe K. Z. po 01.01.2023 r. wzrosły o 17,5% i obecnie wynoszą 4.230 zł netto miesięcznie.

Oczywiście z osiąganych dochodów powód winien zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokrywać swoje usprawiedliwione potrzeby oraz przyczyniać się do ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich dzieci. Według twierdzeń samego powoda, usprawiedliwione koszty jego utrzymania wynoszą około 1.120 zł miesięcznie (780 zł miesięcznie + 1/3 udział w kosztach mieszkania - 340 zł). Nadto Sąd miał na uwadze, że winien on łożyć także na utrzymanie swojego drugiego syna I.. Zgodnie z deklaracjami powoda koszty utrzymania tego dziecka, nie uwzględniając jego udziału w kosztach mieszkaniowych, wynoszą 836 zł miesięcznie. W ocenie Sądu skoro małoletni I. zamieszkuje wraz z powodem, a co za tym idzie K. Z. może swój obowiązek względem niego realizować również poprzez dokładanie osobistych starań o jego wychowanie i utrzymanie, jego udział w finansowym zaspakajaniu jego nie powinien przekroczyć 50%. Oznacza to, że po pokryciu własnych usprawiedliwionych kosztów utrzymania oraz obciążającej go części usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego I., w 2022 r. powodowi nadal pozostawała do dyspozycji kwota około 2.060 zł miesięcznie. Począwszy zaś od 01.01.2023 r. kwota ta wzrosła do około 2.700 zł miesięcznie.

W tych okolicznościach Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa K. Z. o obniżenie alimentów na rzecz małoletniego J. M. nawet w części i powództwo oddalił w całości, o czym orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

Przechodząc roszczenia małoletniego J. M. względem K. Z. o podwyższenie alimentów, w pierwszej kolejności wskazać należy, że z uwagi na znaczny upływ czasu, w niniejszej sprawie konieczne stało się de facto ponowne ustalenie wysokości obowiązku alimentacyjnego K. Z. względem małoletniego J.. Należy przy tym podkreślić, że podstawą ustalania tego obowiązku są z jednej strony usprawiedliwione potrzeby małoletniego dziecka, ich zakres i koszty ich zaspokojenia, a z drugiej strony możliwości zarobkowe obojga jego rodziców. Istotna jest także tzw. zasada równej stopy życiowej, która oznacza, że małoletnie dzieci mają prawo do funkcjonowania na poziomie zbliżonym do swoich rodziców, przy uwzględnieniu indywidualnych cech każdego z nich. Zasada równej stopy życiowej obowiązuje również pomiędzy rodzeństwem, w tym rodzeństwem przyrodnim i w związku z tym przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka nie można nie brać pod uwagę obowiązku alimentacyjnego obciążającego ich w stosunku do innych małoletnich dzieci. Posiadanie innych małoletnich dzieci na utrzymaniu wywiera także wpływ na możliwości majątkowe rodziców.

Jak wskazano wcześniej możliwości zarobkowe K. Z. w 2022 r. wynosiły 3.600 zł netto miesięcznie, a począwszy od 01.01.2023 r. wynoszą 4.230 zł netto miesięcznie.

Ustalając możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda wzajemnego Sąd miał na uwadze, że nie jest ona osobą niepełnosprawną, bądź niezdolną do pracy zarobkowej, a nadto posiada doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku kasjer/sprzedawca. Sąd stwierdził jednak, że choć podobnie jak powód K. Z., Ż. M. (1) nie posiada wykształcenia zawodowego w tym kierunku, to w przeciwieństwie do ojca małoletniego J., jej realne doświadczenie zawodowe jest skromniejsze. W tych okolicznościach uwzględniając informacje na temat aktualnej sytuacji na rynku pracy, posiadane w związku z prowadzeniem innych postępowań alimentacyjnych, w toku których

konieczne było zwracanie się do Powiatowych Urzędów Pracy w W. oraz powiatach ościennych z zapytaniem o posiadane oferty pracy i proponowane wynagrodzenie Sąd uznał, że możliwości zarobkowe Ż. M. (1) w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. oscylują w granicach minimalnego wynagrodzenia krajowego tj. kwoty 2.700 zł netto miesięcznie. Z dochodów tych matka małoletniego powoda wzajemnego musi zgodnie z zasadą równej stopy życiowej pokryć własne usprawiedliwione potrzeby, a także partycypować w kosztach utrzymania łącznie czwórki małoletnich dzieci.

W związku ze stosunkowo niskimi możliwościami zarobkowymi matki małoletniego J. Sąd uznał, że nie jest możliwe uznanie za usprawiedliwione wszystkich wydatków jakie według treści pozwu wzajemnego Ż. M. (1) ponosi każdego miesiąca na rzecz powoda wzajemnego, a przynajmniej nie w wysokości w jakiej wydatki te deklaruje. Co prawda we wcześniejszej części uzasadnienia Sąd wskazał, że nie ma wątpliwości co do wydatków jakie matka małoletniego ponosi na jego rzecz, nie jest to jednak równoznaczne z przyjęciem tych wydatków za usprawiedliwione. Podkreślić bowiem należy, że punktem odniesienia przy ustalaniu zakresu i wysokości usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich dzieci są możliwości zarobkowe ich rodziców, a nie to czy realnie rodzice ci żyją na wyższym poziomie z uwagi np. na ich aktualną sytuację osobistą i możliwość korzystania ze wsparcia finansowego partnera czy rodziny, tak jak ma to miejsce w przypadku Ż. M. (1), która w toku rozprawy 06.04.2023 r. przyznała, że to głównie jej partner D. C. pokrywa koszty utrzymania jej oraz jej małoletnich dzieci i to dzięki niemu, matka małoletniego może pozwolić sobie na wiele przyjemności np. wyjazdy na zagraniczne wycieczki itd. Dlatego też po przeanalizowaniu całego zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego, w postaci dokumentów oraz zeznań świadków i stron Sąd ostatecznie uznał, że na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego J. M. niezbędna jest kwota około 2.140 zł miesięcznie. W toku postępowania stwierdzono bowiem, że obecnie małoletni nie posiada szczególnych wymagań w zakresie żywienia czy leczenia, nie przyjmuje na stałe leków, nie pozostaje pod opieką lekarza specjalisty, a nadto nie uczęszcza na odpłatne dodatkowe zajęcia czy korepetycje. Z drugiej jednak strony Sąd miał na uwadze, że J. wchodzi w wiek dojrzenia i w związku z tym pojawiły się u niego problemy z cerą typowe dla tego okresu, co skutkuje koniecznością zakupu specjalistycznych kosmetyków przeciwtrądzikowych. Nadto małoletni uczęszcza do niepublicznej szkoły podstawowej w C., co poza koniecznością pokrywania wydatków związanych z wycieczkami szkolnymi czy uzupełnieniem przyborów szkolnych w ciągu roku i opłacaniem składek klasowych, rodzi konieczność uiszczania czesnego w kwocie 200 zł. Nadto konieczne jest pokrywanie kosztów dojazdu chłopca do szkoły. Jak bowiem wskazała matka małoletniego, choć w ciągu roku szkolnego od poniedziałku do czwartku J. przebywa u swojej prababci w C., to w poniedziałki oraz czwartki - piątki dojeżdża do szkoły z M., korzystając w tym zakresie z busa, co generuje wydatek rzędu 24 zł dziennie (12 zł w jedną stronę). Ekonomicznie uzasadniony jest zakup biletu miesięcznego, a zatem do kosztów utrzymania dziecka doliczyć należało kwotę 200 zł. W pozostałym zakresie wydatki związane z edukacją J. matka małoletniego winna pokrywać jednak z kwoty 300 zł, jaką co roku otrzymuje z programu (...). Dalej Sąd miał na uwadze, że J. nadal znajduje się w okresie rozwoju fizycznego, przy czym nie jest on już tak intensywny jak u młodszych dzieci, dlatego na odświeżenie i częściową wymianę jego garderoby wystarczająca winna być kwota 150 zł miesięcznie. Wysokość wydatków na wyżywienie J., fryzjera, telefon oraz pokrycie jego udziału w zakupie środków czystości Sąd ustalił w oparciu o wiedzę na temat przeciętnej wysokości tych kosztów u dzieci w różnym wieku, posiadaną w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, a także w oparciu o powszechnie dostępną wiedzę na temat aktualnych cen popularnych towarów i usług, w tym cen abonamentów telefonicznych oraz zakres usług nimi obejmowanych. Udział małoletniego w kosztach mieszkaniowych Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda wzajemnego do akt sprawy oraz zeznania Ż. M. (1), uwzględniając przy tym, że obecnie gospodarstwo domowe w którym funkcjonuje małoletni powód wzajemny liczy łącznie 6 osób. Dalej ustalając wysokość wydatków na rozrywkę J. Sąd miał na uwadze, że choć chłopiec nie korzysta z odpłatnych zajęć dodatkowych, to jednak uczęszcza do kina i na basen, co generuje koszty w postaci opłat za wstęp, a nadto gra w piłkę, jeździ hulajnogą, rowerem itp. co z kolei łączy się z koniecznością zakupu sprzętu sportowego. Nadto wskazać należy, że w tej kategorii Sąd uwzględnił także częściowo wydatki na organizację wyjazdów wakacyjnych małoletniego, niewątpliwie bowiem również te koszty zasługują na miano usprawiedliwionych, choć w takim zakresie w jakim matka małoletniego ponosi, korzystając ze wsparcia finansowego swojego partnera. Za zasadne Sąd uznał także obciążenie małoletniego udziałem w kosztach paliwa, jednak wyłącznie do wysokości 50 zł miesięcznie. W toku postępowania ustalono bowiem, że małoletni J. korzysta czasem z samochodu należącego do partnera Ż. M. (1).

Na koniec godzi się zauważyć, że w toku niniejszego postępowania stało się jasne, że małoletni J. większość tygodnia spędza w C. w domu swojej prababci B. M. i to pod jej bezpośrednią pieczę się znajduje. Na okoliczności te wskazuje nie tylko treść zeznań świadków B. R. i K. M., ale też sama Ż. M. (1) ostatecznie przyznała, że rzeczywiście małoletni J. od poniedziałku do co najmniej czwartku pozostaje pod opieką B. M., a ona sama większą uwagę poświęca obecnie swoim młodszym małoletnim dzieciom niż samemu J., który jest już nastolatkiem. Niemniej zaznaczyć trzeba, że sam tylko fakt, że prababcia małoletniego sprawuje nad nim pieczę w większym zakresie niż oboje rodzice dziecka, nie zwalnia rodziców małoletniego z ich obowiązku alimentacyjnego względem syna chociażby w części. W świetle przepisów prawa rodzinnego to rodzice zobowiązani są do utrzymywania swoich małoletnich dzieci. Opiekując się małoletnim J. przez większą część tygodnia B. M. nie wyręcza w tym zakresie Ż. M. (1) w wywiązywaniu się przez nią z obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego J., a jedynie wspiera ją w wykonywaniu tego obowiązku. Niemniej w ocenie Sądu okoliczność ta stanowi podstawę do obciążenia każdego z rodziców w połowie obowiązkiem finansowego zaspakajania potrzeb ich małoletniego syna J.. Skoro bowiem na co dzień J. przebywa u babci, to zarówno matka jak i ojciec spędzają z nim prawie wyłącznie weekendy oraz pozostały czas wolny od nauki, w tym wakacje, przy czym w toku postępowania stwierdzono, że K. Z. realizuje kontakty z małoletnim w wymiarze średnio 2 weekendy w miesiącu oraz kilka tygodni wakacji. W tych okolicznościach stwierdzić należy, że każde z rodziców poświęca małoletniemu powodowi wzajemnemu porównywalną ilość czasu i uwagi. Nie ma zatem podstaw do obciążenia któregoś z nich większą częścią kosztów utrzymania dziecka.

Mają zatem na uwadze, że usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego J. wynoszą 2.140 zł, zaś możliwości zarobkowe K. Z. wynosiły w 2022 r. 3.600 zł netto miesięcznie, a począwszy od 01.01.2023 r. 4.230 zł netto miesięcznie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda wzajemnego alimenty w wysokości zbliżonej do 50% całkowitych kosztów jego utrzymania tj. za okres do 31.12.2022 r. w wysokości 1.000 zł miesięcznie, a począwszy od 01.01.2023 r. w kwocie 1.070 zł miesięcznie, o czym orzeczono jak w pkt 2 wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo wzajemne podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt 3 wyroku.

W sprawie z powództwa K. Z. Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) obciążając go obowiązkiem zwrotu na rzecz małoletniego J. M. kwoty po 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Natomiast o kosztami sądowymi obciążono powoda w zakresie dotąd poniesionym.

W sprawie z powództwa małoletniego J. M. o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1¹ k.p.c. i art. 100 k.p.c. oraz § 2 pkt 5, § 10 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.). Strona powodowa wygrała powództwo wzajemnej w 70%, a strona pozwana w 30%. Natomiast w postępowaniu zażaleniowym powód wzajemny wygrał powództwo w 20%, przy wartości przedmiotu sporu 5.280 zł. Na koszty strony powodowej składały się zatem koszty zastępstwa w postępowaniu głównym z powództwa wzajemnego w kwocie 3.600 zł oraz koszty zastępstwa w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 90 zł.

W tych okolicznościach w pkt 5 wyroku Sąd zasądził od pozwanego K. Z. na rzecz powoda wzajemnego J. M. kwotę 2.070 zł tytułem kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami (900 zł + 1.080 zł + 90 zł).

W pkt 6 wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1125 z póź. zm.) Sąd obciążył pozwanego K. Z. kwotą 720 zł tytułem 30% kosztów sądowych, z uiszczenia których strona powodowa była zwolniona z urzędu.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w pkt 1, zasądzającym alimenty, nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Katarzyna Szymczewska